

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag af Udvalgets Flertal til § 3:

Linie 3—4: Sætningen: „Funder Afstedigelsen . . . aarlig“ udgaar.

Vædringsforslaget fattes under Forhandling.

Formanden: Den egentlige Ordspører for Forslagsstillerne (Rump) er fraværende, men efter Aftale har det 8de Medlem for 2den Kreds (Sørensen) Ordet paa Forslagsstillernes Vegne.

Sørensen: Det af Udvalget stillede Vædringsforslag gaar ud paa, at udstemme det Stykke i § 3, hvorefter Jordemødrene efter 30 Aars god Tjeneste skulle have en Pension af 400 Kr. Udvalget finder, at en Pension af denne Størrelse, naar henses baade til de her omhandlede Personers hele Stilling og særlig til Størrelsen af den Løn, som de oppebære, er overdreven stor, idet Lønnen for de færrestes Vedkommende naar op til et saadant Beløb som det, der her er Tale om at give dem i Pension. Det maa synes saa meget mere forunderligt at give en Pension af den Størrelse, som adskillige af de Personer, her er Tale om, allerede i en Alder af omtrent 50 Aar vilde være i Stand til at have tilbagelagt en Tjeneste paa 30 Aar og altsaa i en forholdsvis meget ung Alder vilde kunne naa til at oppebære en stor Pension. Ogsaa set i Forhold til den Pension, der hdes Statsembedsmænd for en lige saa lang Tjeneste som denne, maa det siges at være en meget stor Pension. Man maa endvidere se hen til, at Jordemødrene efter dette Lovforslag paa saa at sige alle Punkter have opnaaet Forbedringer i deres Kaar. Udvalget mener derfor, at man bør indskrænke Pensionen til, hvad der er nævnt her i § 3, saaledes at de i Pension beholde hele den Pengeløn, de oppebære i Tjenesten. Som Regeringens Forslag oprindeligt var forelagt, og som Forslaget blev vedtaget her i Tinget ved 2den Behandling, var Pengelønnen sat fra 130—160 Kr. aarlig, og det er ikke en saa ringe Forhøjelse af Lønnen i Forhold til, hvad den har været hidtil, da Maximumslønnen var 120 Kr. Ogsaa i § 2 er der jo stet en væsentlig Forhøjelse derved, at Sætterne gennemgaaende ere blevne højere, hvortil maa føjes, at efter Forslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling, kunne Jordemødrene træde fra med Pension til enhver Tid, naar Syg-

dom og Svaghed maatte indtræde. Efter Regeringsforslaget var der sat en vis Tid, inden hvis Forløb det ikke kunde træde fra, men det er fraveget nu efter Forslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling, og altsaa ere Jordemødrene ogsaa paa dette Punkt stillede betydeligt gunstigere, end de hidtil have været. Jeg skal derfor, idet jeg slutter disse Bemærkninger, tillade mig paa Udvalgets Flertals Vegne at anbefale det høje Ting at vedtage dette Vædringsforslag.

Rundsen: Jeg beklager i meget høj Grad, at det Vædringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, er kommet til at foreligge. Jeg tror, at den Vedtagelse, som sandt Sted ved 2den Behandling, og hvorved Jordemødrenes Pension efter 30 Aars god Tjeneste blev fastsat til 400 Kr., var noget, som man burde holde fast paa og ikke søge at faa forandret igen. Jeg udtalte mig ved 2den Behandling temmelig udførlig om de Motiver, jeg havde haft til at stille Forslaget netop om de 400 Kr., og jeg kan derfor nærmest henholde mig til, hvad jeg ved den Lejlighed udtalte. Men naar den ærede Ordspører for Udvalgets Flertal bemærkede og lægger særlig Vægt paa, at Jordemødrene ville opnaa denne Pension i en temmelig ung Alder, saa vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa, hvad der staar i Lovforslaget om Betingelserne for at kunne opnaa Pension overhovedet, og disse Betingelser ere da, at den vedkommende afstediges paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden hende utilregnelig Marsag, altsaa naar hun ikke er i Stand til at opfylde sine Funktioner. Jeg tror derfor ikke, at man kan gaa ud fra, at hun vil blive afstediget i nogen ung Alder, thi efter 30 Aars Funktion som Jordemoder vilde de allerfleste vistnok være i en temmelig fremrykket Alder. Og naar man da ser hen til, at vedkommende skal være svagelig eller hendes Alder saa høj, at hun af den Grund ikke længer er i Stand til at udføre sin Tjeneste, i alt Fald ikke paa tilfredsstillende Maade, eller at der skal være andre hende utilregnelige Marsager, som bevirke, at hun

Rettelser.

Sp. 863, R. 16 f. o.: „1ste Medlem for 7de Kreds (Steele)“, læs: „1ste Medlem for 9de Kreds (Mouvier-Petersen)“.

— 864, R. 22 f. o.: „985“, læs: „958“.